

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

สงเคราะห์มากน้อยตามเหตุผลที่ควร

(ผมเคยไปที่อุตรไปหาหลวงตาหลายที่แล้วแต่ไม่เจอ ไปวัดบ้านตาด ไปวัดป่า) เป็นอย่างไรล่ะป่าวัดป่าบ้านตาด (ดูป่ามันสวยครับ แต่เขียนไว้บอกกว่าห้ามเข้า ไม่มีสิทธิ์ห้ามเข้า ผมก็เลยไม่ได้เข้า ผมเลยอยู่ศาลา) วัดป่าบ้านตาดมีกฎระเบียบ ใครจะไปสู่มสู่มห้าไม่ได้ ไปก็ติดป้ายๆ ไว้ เช่นมีช่องทางๆ ติดห้ามเข้าๆ เป็นอย่างนั้นละ ภายในมีแต่ที่ภาวนาของพระ ไม่ให้ใครเข้าไปยุ่งเลย บริเวณภาวนาของพระ มีเฉพาะศาลาออกไปประตูวัดเท่านั้น ใครไปก็เข้าได้แค่ศาลาๆ นอกนั้นห้ามเข้าๆ ทั้งหมด เป็นท่าเลพระท่านภาวนาของท่าน เราปฏิบัติอย่างเข้มงวดกวดขัน มีขอบมีเขต มีหลักมีเกณฑ์ ไม่ได้ทำสู่มสู่มห้า

(ผมจะเอาตัวอย่างของหลวงตา ดูว่าปลูกป่าอย่างไร) ก็นั่นแล้ว ป่าก็เป็นป่าร่มไม้ เดินจงกรมอยู่ข้างล่างเย็น ที่ว่าป่านั้นป่าร่มไม้เดินจงกรมอยู่ข้างล่าง ไม่ใช่ป่าประดับความสวยงามของกิเลสเหมือนโลกเขาทำกัน เราไม่ทำ ปลูกป่าก็ปลูกประดับธรรม ไม่ใช่ปลูกเพื่อทำลายธรรม ปลูกประดับธรรม เราปลูกหมดนั้นละบริเวณวัดป่าบ้านตาด กำแพงในกำแพงนอก มีสองกำแพง กำแพงนอกซื้อใหม่เพิ่มเข้าไปอีก มันตั้ง ๓๐๐ กว่าไร่ วัดป่าบ้านตาดตั้ง ๓๐๐ กว่าไร่ ที่เก่าของเรา ๑๖๐ กว่าไร่ ที่นี้ยิ่งกว้างกว่านั้นอีก มันตั้ง ๓๐๐ กว่าไร่ เราก็ปลูกต้นไม้ให้เป็นที่ร่มเงาสำหรับเดินจงกรม นั่งภาวนา กระทบมีเป็นแห่งๆ แล้วมีร่มไม้

(หลวงตาเอาของไปแจกตามโรงพยาบาลต่างๆ ผมฟังหมด) ทางเวียงจันทน์ก็ไปช่วย อันนี้มันก็ขึ้นอยู่กับบุญกัณฑ์กรรมเหมือนกัน เช่นอย่างเวียงจันทน์ เราเริ่มที่จะช่วยเวียงจันทน์คือเริ่มเข้าโรงพยาบาลก่อนแล้ว เริ่มช่วยทางตา ๓๐ ล้าน..ตา เฉพาะเวียงจันทน์ เริ่มนะเริ่มช่วย ต่อจากนั้นก็เริ่มละที่นี้ จะเริ่มเข้าโรงพยาบาล พวกตึกไหนไม่ดี ๆ จะช่วยไปเรื่อย ๆ ทั้งเครื่องมือแพทย์ ทั้งตึก สถานที่อยู่ของคนไข้เริ่ม

มันก็กรรมของเขาเอง เราไม่มีอะไรเสียหาย เป็นความเสียหายของเขาเอง เราเตรียมไว้ตั้ง ๑๐ คันรถ รถ ๑๐ ล้อ เตรียมของทุกอย่างจะข้ามไปเวียงจันทน์ พอตีเขาว่ามีไข้หวัดนกอะไรๆ เรายกกลับแล้วก็ข้ามไปหนุนไปทางแม่ฮ่องสอน แม่ฮ่องสอนทางพวกไทยใหญ่ขาดแคลนมาก จังหวัดแม่ฮ่องสอนเรายกไปทั้งหมดเลย ๑๐ กว่าคันรถ รถ ๑๐ ล้อ อาหาร-พวกข้าวพวกเครื่องกระป๋องละมากต่อมาก ยกไปทางแม่ฮ่องสอนเลย ทั้งหมด ๑๐ กว่าคันรถ

จากนั้นยกไปทางเชียงใหม่ ไปตามสายของเขาที่มีความยากจนเฉียดใจ แล้วก็ไปสายทางเชียงใหม่อีกสายหนึ่งสายที่สอง สายแรกไปทางแม่ฮ่องสอน ๑๐ กว่าคันรถ สายที่สองนี้ไปทางเชียงใหม่ ดูเหมือน ๕ คันรถ ไปอยู่อย่างนั้นเรื่อย ๆ เรา ทางที่ไม่ได้ก็คือเวียงจันทน์ เราเตรียมจะให้ เขาว่าเป็นไข่วัดนกกเท่านั้นเราเข้าใจทันที คือภายในมันตะมันถิบมันยันกัน ทะเลาะกันอยู่ภายใน เขาเอาไข่วัดนกกมาเป็นเครื่องแกก เราเข้าใจทันที นั่นละของเราตั้ง ๑๐ คันรถยกไปทางแม่ฮ่องสอนทั้งหมดเลย ของไม่ได้มีน้อยนะ เครื่องกระป๋องกระป๋องอะไร คือเอาของจำเป็น ๆ ไปเลย อันดับหนึ่ง อันดับสองไปทางเชียงใหม่ อันนี้ไม่มากนัก ดูเหมือน ๕ คันรถ ๑๐ ล้อ ส่วนไปทางแม่ฮ่องสอน ๑๐ คันรถ ๑๐ ล้อ เป็นอย่างนั้นละช่วย

จากนั้นก็ช่วยไปเรื่อย ๆ อย่างที่เราช่วยอยู่ที่นี่ วันนี้ก็จะไปปากช่องเขาใหญ่ไปช่วยคนยากจน ไปหมด ช่วยหมดเลย เมื่อวานนี้ไปทางปราจีน ขึ้นทางเขาใหญ่ปราจีน ดูว่า ๑๔ ครอบครัวหรือไง ให้ ๆ เสมอกันหมด จากนั้นเราก็ให้ครอบครัวละ หนึ่งพัน ๆ แล้ววันนี้จะขึ้นทางปากช่อง เอาไปแจกคนที่ด่านจะขึ้นเขาใหญ่ เตรียมพร้อมไว้แล้ว วันนี้เราจะเดินทางไกลนะ ไปนี้ไปปากช่องเอาของเหล่านี้ไปเทลงแจกพวกด่านขึ้นปากช่อง แล้วขึ้นเขาใหญ่ จากนั้นเราก็จะนำของนี้ข้ามเขาใหญ่ลงไปปากช่อง ปราจีนบุรี ที่ไปเมื่อวานนี้ไม่ครบ ขาดอะไร (ขาดข้าวครบ เขาให้มาทีหลัง) เออ วันนี้จะเอาข้าวไปเพิ่มเติม เอาไปข้าทางปากช่อง เมื่อวานนี้ยังไม่ได้เพราะของเพิ่งตกมา ตอนเราไปแจกแล้วของมาทีหลัง วันนี้จึงตามไปอีกให้ได้เสมอกัน

หลวงตาได้พาพี่น้องทั้งหลายนำวัตถุทั้งหลายที่เป็นหัวใจของชาติเข้าสู่คลังหลวง จำนวนไม่น้อยนะ ที่นำชาติคราวนี้ ได้นำพี่น้องทั้งหลาย นำสมบัติเข้าสู่คลังหลวงของเราทองคำที่นำเข้าสู่คลังหลวงคราวช่วยชาติคราวนี้ได้ ๑๑,๕๒๐ กิโล ไม่ใช่บ่อย ๆ เราจะไปหาที่ไหนได้อย่างนี้ ไม่มีนะ นี่ก็คือความร่วมมือร่วมใจของพี่น้องทั้งหลายรวมกัน ถึงได้จำนวนตั้ง ๑๑,๕๐๐ กว่ากิโล เฉพาะทองคำของเล่นเมื่อไร ส่วนดอลลาร์ก็ได้เพียง ๑๐ ล้านกว่าเท่านั้นละไม่สำคัญนัก สำคัญที่ทองคำ เรามุ่งต่อทองคำ เพราะทองคำนี้แข็งแกร่งเป็นหัวใจของชาติได้เป็นอย่างดี จึงต้องพยายามเอาทองคำเข้าสู่คลังหลวง เราก็ได้พอสมควรแล้ว ตั้งหมื่นหนึ่งพัน

ของที่เราได้เหล่านี้ ๆ ออกช่วยโลกทั้งนั้น เราไม่เอา แม้บาทหนึ่งก็ไม่เอาฟิงชิ่งนะ ท่านทั้งหลายเชื่อถือได้ไหม คำสัตย์คำจริงเราเคยปฏิบัติต่อตัวของเรามาได้ผลเป็นที่พอใจ เพราะฉะนั้นเราจึงได้นำอันนี้มาปฏิบัติต่อพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศ ของเหล่านี้เราจะนำเข้าสู่ส่วนรวม ๆ ปัจจัยได้มากน้อยเหล่านี้ไม่ไปไหน ออกหมดเลย เราไม่เอา เราแบตตลอด เราบอกว่าเราพอแล้ว ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันพอหมดทุกอย่าง

ไม่เอาอะไรเลย มีแต่ความเมตตาล้วนๆ ไปที่ไหนมองดูมีแต่ดูด้วยความเมตตาๆ
ทั้งนั้นละ ได้มาเหล่านี้ออกหมด

ไม่มีการเก็บสำหรับวัดป่าบ้านตาด ไม่เก็บ เงินทองไม่มี ไม่ให้มี เอาความชุ่ม
เย็นเข้าสู่จิตใจของพี่น้องชาวไทยเรา หรือชาวไหนก็ตามถ้ามีความยากจนเฉยใจซึ่งควร
จะได้รับการสงเคราะห์มากน้อยตามเหตุผลที่ควร เราจะให้เสมอกันไปหมดเลยอย่างนี้
เราไม่เก็บเพื่อประโยชน์แก่โลก เราตายแล้วจะไม่ได้ทำ ให้ทำเสียเวลานี้ ในชาตินี้เป็น
ชาติที่ช่วยชาติก็ถูก ตั้งแต่ออกเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายมาไม่ได้หยุดได้หย่อน ออกนำ
ตลอดทุกสิ่งทุกอย่าง

ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ตึกต่างๆ ตามโรงพยาบาลนี้ แหม่มากต่อมาก โรงร่ำ
โรงเรียน โรงพยาบาล ที่ราชการต่างๆ มีเป็นแห่งๆ ไม่มากนัก ส่วนโรงพยาบาลนี้เป็น
แถวเลย โรงพยาบาลนี้พิสดารมาก เครื่องไม้เครื่องมือแพทย์ก็พิสดาร ไม่ทราบว่ามี
ประเภทเครื่องมือเครื่องมือ แล้วก็ตึก ถ้าไม่พอที่ตรงไหนเราก็สร้างให้ รถยนต์ บางที่ที่
คับแคบ เราซื้อขยายให้ อย่างนั้นทั่วไป ช่วยเต็มกำลัง เรียกว่าไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว
เราละ เรื่องการเงินการทองจะไปถามวัดป่าบ้านตาดไม่มี ถ้าถามให้ไปถามจากทั่วๆ ไป
ที่ได้รับการสงเคราะห์จากเรา มีอยู่ทั่วประเทศนั้นละ เราให้ อย่างนั้นตลอดมา ให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ